

Sygn. akt III AUa 474/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Czaja (spr.)
Sędziowie:	SA Małgorzata Rokicka-Radoniewicz SO del. do SA Jacek Chaciński
Protokolant: p.o. protokolanta sądowego Sylwia Zawadzka	

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2018 r. w Lublinie

sprawy M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

na skutek apelacji M. M.

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 11 kwietnia 2018 r. sygn. akt IV U 188/18

oddala apelację.

Jacek Chaciński Elżbieta Czaja Małgorzata Rokicka-Radoniewicz

Sygn. akt III AUa 474/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 sierpnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił M. M. przyznania prawa do renty

z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Odwołanie od tej decyzji złożyła M. M., która wносиła o jej zmianę, wskazując, że przez cały czas jest pod opieką lekarza foniatri i laryngologa.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłej specjalisty foniatry wyznaczył termin rozprawy na dzień 26 kwietnia 2017 r. Sąd nie uwzględnił zgłoszonego telefonicznie wniosku przez ubezpieczoną M. M. o odroczenie rozprawy i wydał merytoryczne rozstrzygnięcie w postaci wyroku z dnia 26 kwietnia 2017 r. na mocy którego oddalił odwołanie. Wydając rozstrzygnięcie, Sąd Okręgowy uznał za miarodajną opinię biegłej lekarz foniatry, która nie stwierdziła niezdolności do pracy ubezpieczonej w związku z chorobą zawodową.

Wyrok ten został zaskarżony w drodze apelacji przez ubezpieczoną, która nie zgadzała się z oceną Sądu. W uzasadnieniu apelacji twierdziła, iż Sąd nie wysłuchaj jej wyjaśnień, a ponadto załączyła wynik badania z ostatniej wizyty

u lekarza foniatry. Skarżąca domagała się uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Rozpoznający apelację ubezpieczonej Sąd Apelacyjny w Lublinie, wyrokiem z dnia 1 lutego 2018 r., uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji. Sąd uznał, że w postępowaniu przed Sądem Okręgowym doszło do naruszenia, art. 214 § 1 k.p.c. w zw. z art. 378 § 1 k.p.c. i art. 379 pkt 5 k.p.c. Naruszenie to polegało na oddaleniu wniosku o odroczenie rozprawy pomimo należycie umotywowanego wniosku i uniemożliwienie wnioskodawczyni złożenia wyjaśnień, czy też odniesienia się do opinii biegłego. Sąd Apelacyjny podkreślił, iż prawo strony do udziału w procesie osobiście i prawo do wysłuchania przez sąd, stanowi jedno z podstawowych uprawnień procesowych będące elementem gwarancji realizacji prawa do rzetelnego procesu. Sąd II instancji zniósł częściowo postępowanie przed Sądem Okręgowym i przekazał sprawę Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy w Siedlcach wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2018 roku oddalił odwołanie.

Podstawą były następujące ustalenia.

Wnioskodawczyni z zawodu nauczyciel dnia 30 czerwca 2016 r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Lekarz Orzecznik ZUS ustalił, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową. Ubezpieczona wniosła sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, na skutek czego została skierowana na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 16 sierpnia 2016 r. ustaliła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową. Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 25 sierpnia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawczyni M. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Decyzją z dnia 11 marca 2004 r. państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w S. stwierdził u M. M. chorobę zawodową w postaci wtórnych zmian przerostowych fałdów głosowych z dysfonią.

Biegły sądowy specjalista foniatra na podstawie wywiadu, badania ubezpieczonej i po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną stwierdził u wnioskodawczyni wtórne zmiany przerostowe fałdów głosowych z dysfonią i uznał, że powyższe schorzenie nie powoduje niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Wnioskodawczyni M. M. w zawodzie nauczyciela nie pracuje od 01.09.2003 r. Obecnie po przeprowadzeniu badania laryngologiczno-foniatrycznego biegła lekarz foniatra stwierdziła, że leczenie specjalistyczne i spokój głosowy (w związku z tym, że wnioskodawczyni nie pracuje w zawodzie od 13 lat) wpłynęły na zmniejszenie zmian w narządzie głosu. Obecnie stwierdzone niewielkiego stopnia zmiany w krtani nie upośledzają społecznej wydolności narządu głosu. Wykonane badanie w lusterku krtaniowym, a następnie badanie wideostroboskopowe wykazało poprawę stanu narządu głosu. W laryngoskopii lupowej stwierdzono w całości pogrubiały prawy fałd głosowy, a oba fałdy głosowe o gładkich brzegach, oraz niewielki odchylenie od normy w postaci nieregularnych, ale symetrycznych drgań fałdów głosowych. Po próbie obciążeniowej ani głos, ani zmiany w wideostroboskopii nie uległy pogorszeniu. Utrzymujące się zmiany morfologiczne i czynnościowe w narządzie głosu nie są zaawansowane

w stopniu dającym podstawę do uznania niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (opinia i badanie k. 14-18).

Na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2018 r., ubezpieczona popierała odwołanie, wyjaśniła że cały czas leczy się w klinice (...) w W., a do opinii biegłej A. G. nie wniosła zastrzeżeń. Wyjaśniła, że zgadza się z opinią. Podkreśliła, iż ma żal do lekarza z ZUS, że źle ją potraktował. W końcowej części swoich wyjaśnień podkreśliła, że ma świadomość, iż wyrok może być dla niej niekorzystny. Nie zgłaszała żadnych wniosków dowodowych.

Wobec treści oświadczenia ubezpieczonej, Sąd Okręgowy ponownie rozpoznając sprawę poprzestał na dotychczasowych dowodach, a w szczególności na wywołanej, podczas pierwszego postępowania odwoławczego, opinii biegłej lekarz foniatri A. G.. Zdaniem Sądu, opinia ta jest wiarygodnym dowodem stanu zdrowia ubezpieczonej w zakresie stanu jej narządu głosu. Opinia ta jest przekonująca i należyście uzasadniona. Strony procesu nie kwestionowały tej opinii pod żadnym względem.

Uprawienie do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową wymaga spełnienia przesłanek określonych w przepisie art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199 poz. 1673 ze zm.). Z kolei inny przepis, tj. art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r.

o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.), stanowi, że niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Wobec braku przesłanki niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową brak jest podstaw do przyznania wnioskodawczyni renty z tego tytułu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

Powyższy wyrok został zaskarżony apelacją w całości przez wnioskodawczynię. Apelacja nie zawiera skonkretyzowanych zarzutów, skarżąca wnosi o analizę orzeczeń lekarskich od 2004 roku, które mówią o zmianach czynnościowych i morfologicznych narządów głosu oraz zmianę wyroku i przyznanie prawa do renty.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja jest niezasadna.

Ustalenia Sądu I instancji i wyprowadzone na ich podstawie wnioski Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własne. Sprawia to, że nie zachodzi potrzeba powtarzania ustaleń faktycznych oraz dokonanej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku interpretacji przepisów prawa mających zastosowanie w sprawie niniejszej.

W świetle niekwestionowanej przez strony opinii biegłej specjalisty lekarza foniatri utrzymujące się u wnioskodawczyni zmiany morfologiczne i czynnościowe w narządzie głosu nie są zaawansowane w stopniu dającym podstawę do uznania niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (opinia i badanie k. 14-18).

Sąd Apelacyjny podkreśla, że miarodajny dla oceny sądowej zdolności ubezpieczonej do pracy w kontekście orzekania o prawie do renty z tytułu niezdolności do pracy ma wynik badań lekarskich przeprowadzonych przez biegłych sądowych. O niezdolności do pracy nie decydują lekarze leczący, gdyż jak zauważa się w orzecznictwie sądowym, chodzi tu o ocenę niezdolności do pracy w prawnym rozumieniu, podejmowaną w trybie określonej procedury i przez odpowiednie organy (por. min. wyrok Sądu Najwyższego z dnia

18 maja 2010 r., I UK 22/10, M.P.Pr. z 2010 r. Nr 10, poz. 506).

Biorąc pod uwagę stanowisko biegłej jak również dokonane przez Sąd Okręgowy ustalenia, w ocenie Sądu Apelacyjnego, apelacja nie zawiera żadnych argumentów, które mogłyby podważyć prawidłowe rozstrzygnięcie Sądu I instancji.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny orzekł, na podstawie art. 385 k.p.c. jak w sentencji.